

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.11.2012 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Richarda Skýby a přísedících Jaroslavy Grzinčičové a Evy Košňarové, **t a k t o :**

obžalovaný:

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v Liberci, bytem [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

I.

v přesně nezjištěné době nejméně od října 2009 do 23.3.2010 v Liberci, v bytě v ulici [REDACTED] několikrát do měsíce zneužívaje svého postavení rodiče sdílejícího společnou domácnost, osahával na prsou, zadku a rozkroku svou dceru [REDACTED], líbal ji na ústa, požadoval po ní, aby jej hladila v rozkroku a stimulovala jeho pohlavní úd, čemuž poškozená na jeho návrh vyhověla, přičemž obžalovaný se zároveň v několika případech pokusil vsunout své prsty do vagíny poškozené,

t e d y

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší 15 let,

pokračování:

č.j.6T 44/2012-316

II.
v době od 24.3.2010 do června 2011 v bytě v ulici [REDAKCE] v Liberci několikrát do měsíce zneužívaje svého postavení rodiče sdílejícího společnou domácnost požadoval po své dceři [REDAKCE] aby mu rukou stimulovala jeho pohlavní úd, požadoval provedení orálního pohlavního styku, čemuž poškozená opakovaně i několikrát do týdne vyhověla, za sexuální praktiky jí nabízel a v několika případech dal finanční odměnu v řádech sto korun, a v době od února do března 2011 poškozenou za úplatu fotil nahou v různých erotických pozicích včetně detailních záběrů jejího přirození a prsou,

t e d y

a)
jiného přiměl k pohlavnímu styku, obnažování a jinému srovnatelnému chování zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu a takový čin spáchal na dítěti,

b)
přechovával fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

c)
nadal dítě k výrobě pornografického díla,

III.
v přesně nezjištěné době během vánočních svátků v roce 2010 ve společně užívaném bytě v ulici [REDAKCE] v Liberci nejprve alkoholem opil a následně využívaje alkoholového opojení a silné otupělosti vykonal na své dceři [REDAKCE] bez jejího vědomí, orální pohlavní styk, který ukončil v době jejího procitnutí ejakulací do jejich úst,

t e d y

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, takový čin spáchal jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží na dítěti,

t í m s p á c h a l

ad I)

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst.1,2 tr.zákoníku,

ad II)

a)
přečin sexuálního nátlaku podle § 186 odst.1 alinea 2, odst.2,3 písm.a) tr.zákoníku,

b)
přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst.1 tr.zákoníku,

c)

přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst.1 tr.zákoníku

ad III)

zločin znásilnění podle § 185 odst.1, 2 písm.a), b) tr.zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst.2 tr.zákoníku, za použití § 43 odst.1 tr.zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.b) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení byl soudem zjištěn skutkový stav v rozsahu popsaném shora ve skutkových větách rozsudku ad I,II,III).

Soud pro své skutkové závěry vycházel z výpovědi poškozené [REDAKCE] v přípravném řízení. Z její výpovědi bylo zjištěno následující. Obžalovaný ji začal poprvé obtěžovat ve třinácti letech. Nejprve ji osahával. Poté po ní chtěl, aby ho uspokojovala rukou. Strkal ji prsty do vaginy, i když se snažila uhýbat. Matka někdy byla přítomna v bytě, ale obžalovaný využil doby, kdy se sprchovala. V patnácti letech po ní chtěl orální sex a to i několikrát týdně. Při těchto aktivitách, především orálním sexu, jí obžalovaný dával alkohol, šlo o rum s kofolou. Obžalovaný ji také sám svlékal. Jakmile se dozvěděl, že již měla pohlavní styk, chtěl ho po ní také, ale k němu nedošlo. O vánocích 2010 ji obžalovaný opil zmíněným rumem s kofolou. Vypila asi čtyři skleničky a bylo jí špatně, zvracela. Chvillemi o sobě nevěděla. Pamatovala si ale, že ji obžalovaný říkal, „aby nedělala cavyky“. Obžalovaná ji také fotografoval, ale nechtěla popsat details, což lze pochopit po zhlédnutí fotografií. Za fotografování ji obžalovaný dával peníze, stejně tak za orální sex, ale neznala přesnou celkovou částku. Nakonec z domu utekla právě kvůli obžalovanému. Bránit se mu ani nijak nesnažila, protože se ho bála. Také ji řekl, aby nikomu o jeho chování neřekla. Na určitou dobu ji přestal obtěžovat, když se dozvěděl, že má přítele. Krátce poté si zřejmě domyslel, že vztah ukončila a ve svém předchozím jednání pokračoval. Sama nevěděla, jak vše oznámit. Matce neřekla nic, protože jí nevěřila. Svěřila se jen své kamarádce [REDAKCE]. Během útěku učinila oznámení a pak se jí ulevilo. V době výsledku se domů vrátit nechtěla. Změny v jejím chování a postupnou snahu o návrat k rodině vysvětlili znalci, zejména znalkyně z oboru psychiatrie.

pokračování:

Poškozená v hlavním líčení svoji výpověď změnila a začala tvrdit, že si vše vymyslela. K fotografiím pořízeným obžalovaným dokonce tvrdila, že je naopak pořídil její přítel [REDAKCE] který ji měl i sexuálně obtěžovat. Chtěla se vrátit zpět k rodině. V době jejího výslechu v hlavním líčení pobývala u [REDAKCE] ale s ním o této věci nemluvila. Chtěla se vrátit k rodině a myslí si, že ji rodina odpustí a ani není zklamaná postojem matky. Paradoxně k tomu dodala, že před vyšetřovatelem vypovídala spontánně. Změny ve své výpovědi nijak nevysvětlila. Změnu vysvětlila znalkyně z oboru psychiatrie, která označila takovou za změnu za zcela běžnou, stejně jako u jiných zneužívaných dětí. Soud ale změně výpovědi neuvěřil a vycházel z výpovědi v přípravném řízení. Poškozená byla vyslechnuta po řádném procesním poučení a za přítomnosti obhájce. Ve své výpovědi uváděla skutečnosti, které mohla znát jen pokud byla skutečně přítomna spáchání. Její výpověď se především ve většině podstatných skutečností shoduje s výpovědí obžalovaného v přípravném řízení. Zásadní je zhodnocení její výpovědi znalci z oborů psychologie a psychiatrie, kteří u ní zjistili změny svědčící pro sexuální zneužívání a přítomny jsou také následky zneužívání. Znalecký posudek zhodnotil její výpověď jako věrohodnou, viz níže. Posudek zdůraznil negativní roli matky při její výchově, která ovšem v této roli selhala, protože se nepostavila na stranu dítěte, ale na stranu obžalovaného. Toto platí i pro období, kdy už byla celá věc šetřena a byly zajištěny i fotografie poškozené. Poškozená vnímá postoj matky jako zradu a tímto postojem je zklamaná. V případě matky je také problémem její epilepsie, která má za následek psychickou nevyrovnanost.

Na osobnost poškozené byl vypracován kombinovaný znalecký posudek z oborů psychologie a psychiatrie. Soud oba znalce také vyslechl. Znalci dospěli k závěru, že rodina poškozené je dysfunkční a nebylo k tomu nijak rozebíráno, že obžalovaný není její biologický otec. Osobnost poškozené je intelektově v průměru, až lehce v nadprůměru, ale celkově je nezralá a nevyrovnaná. Psychická labilita je zvýšená, stejně jako neuroticismus. Je také úzkostná a v případě pokračování psychické zátěže hrozí dekompenzace na úrovni psychické choroby. Stres je navozený chováním rodičů, tedy kvůli dysfunkční rodině. Už v minulosti vedlo rodinné prostředí k negativnímu vývoji její osobnosti, což řešila útekami, absencemi ve škole, drobnými krádežemi, apod. Znalkyně z oboru psychiatrie vysvětlila zdánlivě nelogické chování poškozené. Konkrétně jde o vracení se k rodině i přes dřívější spory, problémy a to i k obžalovanému, který u hlavního líčení předložil dopisy a výpisy ze sítě facebook od poškozené. Dopisy jsou až nečekaně vstřícné a osobní. Vysvětlení je tom, že během jejího vyšetření u ní nebyl zjištěn hostilní (nepřátelský) postoj vůči obžalovanému, což zapadá do struktury její osobnosti. Takové jednání není ale ničím překvapivým, naopak je běžné, podobně jak už soud uvedl ke změně její výpovědi. Například napsané zprávy, dopisy naopak svědčí proto, že v jejím oznámení nebyla motivem pomsta. Nepochybně je pro laika překvapující, že oběť trestného činu netrpí silnou averzí, až nenávistí vůči pachateli. Je to dáno pocitem určité viny, resp. spoluviny, kdy si poškození - zneužívání myslí, že vše zavinili, tzv. autoakuzační (sebeobviňovací) symptom. Svoji roli v tomto směru sehrál i tlak rodiny. Podstatné je zjištění znaků zneužívaného dítěte u poškozené. Ta postupně prošla typickými fázemi zneužívání. Na počátku je utajování, následuje určité přizpůsobení

a nakonec přichází zoufalství, kdy vše zveřejní. Shledány byly symptomy zneužívání, jakými jsou úzkostně depresivní symptomatologie, pocity viny a sebeznehodnocení, snížené sebevědomí a útky, kterými se chce oddělit od rodiny. Následky jsou pak změny ve struktuře osobnosti, které se téměř s určitostí negativně projeví v budoucnu. Nelze vyloučit později při prohlubování stresu ani sebedestruktivní chování, tedy sebevražda. Změna ve výpovědi je jen další nepříznivý faktor pro další duševní vývoj. V pozdějším věku se přidal už situační usus drog při útěcích. Osobnostní struktuře odpovídá nahlášení věci i za určitého návodu ze strany kamarádky [REDAKCE]. V oblasti osobních vztahů se následky mohou projevit různě. Zejména jsou to neschopnost vůbec navázat vztah, případně udržet vztah a promiskuita. Shrnutí, následky zneužívání znalci zhodnotili jako středně těžké, až těžké a újma na zdraví je trvalá. Popsané následky jsou v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Bohužel nebylo respektováno doporučení znalců, kteří navrhli omezit vycházení poškozené z ústavu kvůli útěkům. Zejména pak nebylo zabráněno jejím kontaktům s rodinou. Ke kontaktům ale došlo během pobytu poškozené v ústavu a také k jejímu ovlivňování, jak dokládá zápis z 20.12.2011 (č.l.88a). Rodiče naváděli poškozenou ke změně výpovědi, nakonec jim byl až poté kontakt zakázán usnesením zdejšího soudu ze 14.12.2011, č.j.11 Nc 75/2011-28. Problémem podle posudku také bude způsob sdělení, že obžalovaný není jejím skutečným otcem, ale to už je nad rámec trestního řízení.

Pro tuto věc je klíčové zhodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené a znalci dospěli v tomto směru k pozitivnímu závěru. Poškozená má zachovalou schopnost prožité události vnímat, zapamatovat si je a posléze reprodukovat dostatečně přesně. Netrpí duševní chorobou nebo poruchou, resp. poruchou paměti. Věrohodnost dokazuje skutečnost, že se shoduje její výpověď před vyšetřovatelem, v podání vysvětlení, popise znalcům a také s výpovědí obžalovaného. Sklony ke zkreslování skutečnosti u ní nebyly zjištěny a vyvrací ho také její opakovaný popis věci s řadou detailů. Mimoto, lhaní se u ní také vyskytovalo, ale v době útěků z domova.

Soud odmítl návrh na vypracování nového znaleckého posudku z oboru psychiatrie na poškozenou. Návrh nebyl nijak odůvodněn. Podán byl až v reakci na výslech znalkyně, který byl pro obžalovaného nepříznivý. Především opakované otázky ze strany obhájce se setkávaly s vysvětlením chování poškozené, které bylo pro obžalovaného negativní, byť byly otázky zdánlivě měněny, týkaly se stále stejné věci – vstřícného chování poškozené k rodině, včetně obžalovaného v době po zahájení trestního stíhání a jejího pobytu v ústavu. Znalec z oboru psychologie vysvětlil toto chování obavou ze zavržení rodinou a znalkyně z oboru psychiatrie byl daleko podrobnější. Zpracování nového znaleckého posudku by přicházelo v úvahu za situace, když by zůstaly některé otázky nevysvětlené nebo vůbec nezodpovězené. Případně by vznikly pochybnosti o nestrannosti znalce. V této věci tomu tak ale v žádném případě nebylo. Podle závěrů posudku a především výslechu znalkyně z oboru psychiatrie jde o poměrně typický případ zneužití dospívající. Rovněž tak reakce poškozené jsou obvyklé a stereotypní na podobnou situaci. Typické jsou už i nyní zjištěné následky u poškozené a také možné následky v budoucnu. Shrnutí, důvodem pro vypracování nového znaleckého posudku není a

pokračování:

nemůže být situace, když obžalovanému nevyhovují jeho závěry, případně laik nechápe závěry posudku ve vztahu chování poškozené.

Soud si ověřil, že poškozená už minulosti měla psychické problémy, na ně znalci poukazovali. Ze zprávy OSPOD v Liberci soud zjistil, že poškozená strávila měsíc na oddělení dětské psychiatrie v roce 2005 po předchozím útěku (č.l.209). Tehdejší diagnosa byla podle praktické lékařky hyperkinetická porucha (č.l.213), ale tu znalci nezjistili. Podle zprávy z dětské psychiatrie bylo už v roce 2005 zjištěno, že rodina poškozené je dysfunkční a ze strany rodičů schází pozitivní emoce (č.l.214). Poté byla předána do diagnostického ústavu 3.7.2011, tedy po zahájení trestního stíhání v této věci. Předtím už ukončila první ročník střední školy. Problémy měla už na základní škole, protože si změnila známky ze strachu z rodičů, kteří ale nejevili velký zájem o její prospěch (č.l.211). Celkově byla nevýrazná, držela se stranou, kamarádky neměla. Podobně jako posudku je uvedeno její nízké sebevědomí. Střední školu navštěvovala jen v prvním ročníku a její studium bylo problematické (č.l.212). Jednalo se o opakované absence, při kterých podváděla a nakonec byla podmíněně vyloučena a také propadla z několika předmětů.

Soud vycházel také z výpovědi samotného obžalovaného v přípravném řízení. Z této výpovědi soud zjistil, že k páchání došlo zhruba od října 2009. Obžalovaný dokonce použil termín vztah, zřejmě si ani neuvedomil, co říká, ale velmi přesně to zapadá do závěrů znaleckého posudku na jeho osobu. Nejprve osahával poškozenou na prsou přes oblečení. Za několik toto zopakoval. Poškozená jednou řekla, by přestal, jindy neřekla nic. Za měsíc ji požádal o hlazení v rozkroku a ona mu vyhověla. Za další měsíc mu masírovala pohlavní orgán. Podobně jako v předchozích případech se manželka sprchovala. Domluvil se s poškozenou, že manželce nic o popsanych praktikách říkat nebude. V té době už ji bral jako dospívající ženu, nikoli jako dceru, protože je nevlastní. Jako otec je samozřejmě zapsán v rodném listu, kdy poškozenou nezrušitelně osvojil (č.l.208). Tvrdil také, že se nemohl ovládnout, ale ovládací schopnosti měl zachovány, jak zjistil znalec. Popsané sexuální aktivity pokračovaly, zejména stimulace pohlavního orgánu, přesný počet nevěděl, odhad byl zhruba dvakrát měsíčně do prázdnin, po nich pokračoval. Od února 2010 začal za tuto činnost dávat poškozené peníze. Šlo o částky 100 až 200,- Kč. Někdy jí místo peněz koupil věc, kterou chtěla. V listopadu 2010 požádal poškozenou o orální sex, tomu vyhověla a i tuto praktiku opakovali. Poškozená byla údajně aktivní a sama začala s orálním sexem dne 27.12.2010, kdy jí také naléval alkohol a sám se napil, aby odboural zábrany, jeho slovy. Zhruba třikrát až čtyřikrát ho do 13.4.2011 ji zasunoval prsty do vaginy a také ji přes oblečení hladil v rozkroku. Obžalovaný tyto praktiky popsal velmi detailně (č.l.48). Na jaře 2011 začal poškozenou fotografovat za peníze nahou v různých pozicích, fotografie jsou v obálce ve spise. Obžalovaný odhadl i celkovou částku, kterou dostala za fotografování a za shora popsané sexuální praktiky.

V hlavním líčení svoji výpověď změnil a začal tvrdit, že byl k výpovědi donucen. Údajné výhrůžky jsou ale nemyslné, protože mu mělo být nesoudodě vyhrožování odstěhováním z Liberce, diskreditací a vazbou. O důvodech vazby byl ve výslechu poučen. Dále se ve své výpovědi zaplétal do nesoudodé konstrukce, m.j.

problémy manželky se placením bytu, poškozená si dne 27.12.2010 nalévala alkohol sama, ale k ničemu nedošlo, atd. Soud této změně neuvěřil z několika důvodů. Fotografie měl pořídit přítel dcery, ale nalezeny byly v jeho počítači. Zejména uváděl ve výpovědi skutečnosti často bez vztahu k věci, které může je znát pouze pachatel. Například až s určitým zájmem popisoval co a jak popíjel s poškozenou, včetně podružných detailů o oblečení a jeho materiálu. Dále soud vzal do úvahy, že jeho výpověď je ve shodě s výpovědí poškozené. Poškozená si měla vše vymyslet kvůli padělání vysvědčení, což škola nepotvrdila, měnila si nanejvýš známky v žákovské knížce. Soud při hodnocení jeho výpovědi vycházel rovněž ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie. Podle závěrů posudku netrpí obžalovaný sexuální deviací v objektu, orientaci nebo aktivitě. Orientován je heterosexuálně s převahou na mladé a dospívající ženské objekty. Poškozená byla v době spáchání, podle fotografií ve spise, na svůj fyzicky poměrně vyspělá a odpovídala by zhruba dospívající ženě, i když takové hodnocení je vysoce individuální a také subjektivní. Znalci se obžalovaný zčásti ke spáchání doznal, ale se značnou mírou bagatelizace. Přiznal se mu také, že ho poškozená přitahovala jako žena, ale na cílené otázky k tomuto téměř neodpovídal. Obžalovaný hojně používá vědomých účelových obranných mechanismů, jinak řečeno nemluví pravdu a snaží se vyhnout odpovědím k věci. Znalec to vysvětlil tím, že vše ve svůj neprospěch odmítá, například i předchozí odsouzení. Nicméně vzhledem k úrovni své osobnosti není schopen vytvořit složitější konstrukci. Klíčem k vysvětlení pro jeho jednání je, že se k jednání motivoval tím, že k poškozené neměl otcovský vztah a součástí jeho obrany, resp. obhajoby je její označování za lhářku, soud dodává, že příčiny obviňování změnil v hlavním líčení. Uvedený obranný mechanismus přenáší vinu na poškozenou, jak znalec vysvětlil. Celkové jde o osobnost jednodušší, s méně rozvinutými vyššími emocemi. Vysvětlením bagatelizace celé ze strany obžalovaného dává zjištěný menší respekt a toleranci k obvyklým společenským normám a hodnotám. Konkrétně v této věci se to týká trestné činnosti vůči dítěti. Obžalovaný považuje za víceméně běžné, že nevlastní dcera je v době dospívání sexuálním objektem jako každá jiná žena. Soud poukazuje k této skutečnosti na výpověď poškozené (č.l.76). Posudek v tomto bodu potvrzuje, že obžalovaný přestal poškozenou obtěžovat, když se dozvěděla, že má přítele. Dokládá to způsob uvažování a jednání obžalovaného zjištěného znalcem.

Ke způsobu provedení výslechu obžalovaného byl vyslechnut svědek [REDAKCE] - policista, který ho v přípravném řízení vyslýchal. Z jeho výpovědi vyplynulo, že výslech proběhl standardně. Popřel jakékoli donucování nebo dokonce vyhrožování. Obžalovaný si nijak nestěžoval. Shodné skutečnosti byly zjištěny i z výpovědi svědka [REDAKCE] který byl u výslechu přítomen.

Svědka [REDAKCE] byl poškozenou uváděn jako autor jejich fotografií. Z jeho výpovědi byly zjištěny odlišné skutečnosti. S poškozenou se seznámil u svého spolužáka v Praze. Nikoli ale v letos v únoru, jak uvedl, ale koncem září 2011 podle oznámení na č.l.233-234. Odjel s ní k rodičům do Staré Boleslavi. Rodiče mu řekli, že je poškozená v pátrání. Svědek oznámil dne 29.9.2011 Policii ČR v Brandýse nad Labem pobyt poškozené (č.l.233-234). Před oznámením ji znal asi tři dny. Poškozená mu neřekla důvody útěku a ani se jí na to neptal. Mluvila obecně o

pokračování:

pobyty v ústavu kvůli sexuálním problémům. Fotografie poškozené založené ve spise pořídít samozřejmě nemohl, mimo jiné proto, že jsou mladšího data než září 2011.

Vyslechnuta byla kamarádka a spolužačka poškozené [REDAKCE]. Z její výpovědi bylo zjištěno, že s poškozenou chodila na základní školu. Lhala jí jednou, když šlo kluka, se kterým chtěly obě chodit. Poškozená se jí postupně svěřovala s chováním obžalovaného, i když bez detailů. Tehdy se jí svěřila jen s osaháváním na prsou a jinde. Potom ji měl obžalovaný dávat peníze za orální sex. Svědkyně použila hovorové termíny. Sama ale poškozené příliš sdělení o orálním sexu nevěřila. Osaháváním řešil i její špatné známky. Matce se svěřit nechtěla, protože by jí nevěřila. V červenci 2011 utekla poškozená z domova a to kvůli obžalovanému. Radila ji, ať o jeho chování řekne matce, ale to odmítla, opět s odkazem na možnou nedůvěru. Nakonec poškozené na útěku řekla, aby vše oznámila policii. Vše oznámili společně na oddělení v Liberci – Vesci. Poškozená ji řekla, že důvodem útěku bylo chování obžalovaného, které ji přinejmenším vadilo, ale to je její názor.

Druhá spolužačka - svědkyně je [REDAKCE]. Z její výpovědi vyplynulo, že spolu ve školním roce 2010/2011 seděli v lavici. Zpočátku měla o školu zájem, pak ale klesal. O rodině příliš nemluvila. Stěžovala si hlavně na otce, ale bez podrobností. Kontakt spolu udržovaly přes síť Facebook a tak se dozvěděla, že z domu utekla kvůli otci, ale opět neznala podrobnosti.

Manželka obžalovaného a matka poškozené [REDAKCE] tvrdila, že o jejím zneužívání nic neví a velmi důrazně vše odmítla (č.l.68). Vztah mezi poškozenou a obžalovaným hodnotila jako dobrý. Rovněž tak fungování rodiny zhodnotila pozitivně, ale rodina byla dlouhodobě dysfunkční. Poškozená má údajně sklony ke lhaní a to po svém biologickém otci. Sexuální život s obžalovaným vede, i když v relativně nízké intenzitě. Poškozená neměla kamarádky a chtěla být spíše doma. V minulosti měla problémy ve škole, ale svědkyně je vysvětlovala šikanou ze strany zaměstnanců školy. Absurdně mluvila dokonce o averzi ze strany sekretářky vůči žákyni IV. třídy. Poškozená měla i přítele, věděla jen jeho křestní jméno. Popírala problémy poškozené ve škole, mimo posledního roku. Svědkyně se ale jako matka o její prospěch příliš nezajímala ani na základní škole. Výrazně subjektivní pohled svědkyně na výchovu poškozené prokazuje její hodnocení jejího útěku. Svědkyně se domnívala, že ji poškozená věří, ale nedovedla ani v náznaku vysvětlit, proč utekla vzápětí potom, co ji přivedla domů. Ve vztahu k výpovědi soud porovnal závěry znaleckého posudku zpracovaného na poškozenou. Znalci velmi přesně zjistili nefunkčnost rodiny a selhání svědkyně jako matky. Soud poukazuje na výpovědi v přípravném řízení a v hlavním líčení, kdy neuvedla ve prospěch vlastní dcery téměř nic a jen zdůrazňovala negativní stránky jejího chování. Svůj podíl na výchově nebyla schopna zhodnotit vůbec.

Svědkyně [REDAKCE] vydala dne 3.7.2011 dva notebooky a dabér k dalšímu zkoumání, jak vyplývá z protokolu na č.l.201. Oba notebooky a adaptér byly zkoumány. V nich byly uloženy fotografie nahé poškozené v různých pozicích, vše je uloženo v přílohové obálce ve spise.

Výslech svědka [REDAKCE] tchána obžalovaného a prarodiče poškozené, k věci přinesl spíše obecné zjištění. Postavil se na stranu obžalovaného a celou věc považoval za pomstu poškozené. Svědek také hodnotil pozitivně rodinné prostředí, které ale znalci a také učitelé zhodnotili jako špatné. Výchovné problémy s poškozenou znal, včetně útěků, i když je bagatelizoval. Poškozená u něj občas pobývala, ale nikdy mu nic neřekla. Změny v jejím chování nepozoroval. Po zahájení trestního stíhání poškozenou navštívil v ústavu, ale o věci nemluvili.

Shora uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a na základě své vnitřního přesvědčení podle § 2 odst. 5, 6 tr.řádu a dospěl k závěru, že obžalovaného ze spáchání žalovaných skutků bezpečně usvědčují a vylučují, že by se staly jinak nebo by je spáchal někdo jiný.

Soud kvalifikoval jednání obžalovaného ad I) jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst.1,2 tr.zákoníku. Citovaná skutková podstata chrání mravní a tělesný vývoj dětí, tedy osob mladších osmnácti let podle § 126 tr.zákoníku. Spáchat tento trestný čin lze dvěma způsoby a to buď vykonáním soulože, nebo jiným způsobem. V této věci se jedná právě o druhý způsob spáchání a ten má množství variant. Mezi nejčastější patří orální styk nebo osahávání, líbání pohlavních orgánů, u žen též prsou a osahání může být i přes oděv, obvykle přes spodní prádlo nebo triko. V praxi se jedná jednak o aktivity prováděné na těle poškozeného nebo naopak poškozený podobným způsobem ukájí pachatele. V této věci došlo k oběma variantám, ale to není nic neobvyklého, především při páčání na příbuzných osobách. Nejčastěji jsou to dcery, neteře, vnučky. Pachatelovo jednání je vedeno s cílem jeho sexuálního vzrušení nebo až uspokojení. Ovšem k naplnění této skutkové podstaty není nezbytné ukojení, postačuje vzrušení pachatele. Již bylo řečeno, že v této věci došlo ke spáchání jiným způsobem a to osaháváním, hlazením poškozeného na prsou a pohlavních orgánech poškozené. Současně mu prováděla na jeho žádost poškozená podobné praktiky, zejména osahávání, hlazení. K naplnění kvalifikované skutkové podstaty je rovněž nezbytné splnění znaku, že pachatel zneužil osobu svěřenou do jeho dozoru. Svěření do dozoru pachatele znamená, že má zákonem uloženou povinnost na dítě dohlížet a pečovat o něj. Tento znak byl také splněn. Nejčastěji se jedná o vztah mezi rodičem a dítětem, jako v této věci a skutečnost, že obžalovaný nebyl biologickým otcem nemá na spáchání vliv. Může jít také o vztah mezi pěstounem a chovance, opatrovníkem a osobou zbavenou svéprávnosti, atd. Mezi jednáním obžalovaným a popsáním následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Z hlediska zavinění jde o úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Samotná povaha skutkové podstaty předmětného zločinu vylučuje jinou formu zavinění. Zásadní pro tuto věc je, že obžalovaný znal věk poškozené a přesto se opakovaně a systematicky dopouštěl svého jednání za účelem svého pohlavního ukojení. Bez významu je, zda prováděl shora popsané na těle poškozené nebo po ní požadoval provádění jiných sexuálních aktivit.

pokračování:

V bodu II a) bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako přečin sexuálního útlatku podle § 186 odst. 1 alinea druhá, odst. 2, 3 písm. a) tr.zákoníku. Tato skutková podstata doplňuje ochranu proto jiným formám sexuálního zneužívání. Jedná se novou o skutkovou podstatu, která přejala některé prvky z dalších, dříve užívaných skutkových podstat, jedná se o trestné činy vydírání a zneužití závislosti dříve podle § 243 tr. zákona. Obecně je tak chráněn každý před tím, aby byl násilím nebo jeho pohrůzkou nucen k určitému chování. Podle zákona je jím pohlavní sebeukájení, obnažování nebo podobné praktiky. Specifikem tohoto přečinu je, že v prvním odstavci není popsána jedna základní skutková podstata, ale poněkud nezvykle rovnou tři. V této věci byla naplněna alinea druhá postihující obnažování, sebeukájení pachatele stimulací pohlavního orgánu a také orální styk. Uvedené sexuální praktiky obžalovaný po poškozené vyžadoval, někdy ji za ně dával peníze a jejich výše není podstatná. Jindy ji kupoval věci místo hotových peněz. Ke spáchání obžalovaný zneužil své postavení a z ní vyplývající důvěryhodnosti. Uvedený znak je definován jako postavení, v němž pachatel vzbudí v poškozeném důvěru svou autoritou, zpravidla na základě dlouhodobých vazeb. Podle soudu je tento prvek naplněn. Obžalovaný měl na poškozenou značný vliv, důvěřovala mu paradoxně více nežli matce, obracela se na něj a ani po spáchání nebyl postoj vůči němu nepřátelský, jak prokázal i znalecký posudek vypracovaný na poškozenou. Konečně se pak obžalovaný jednání dopustil vůči dítěti, tedy osobě mladší osmnácti let podle § 126 tr.zákoníku. I v tomto bodu je mezi jednáním obžalovaného a popsáním následkem jednoznačně dána příčinná souvislost. Z hlediska zavinění jde o úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný byl jako otec poškozené zapsán v rodném listu, znal její věk a přesto po ní požadoval obnažování a také shora popsané sexuální praktiky, někdy za úplatu.

Soud dále kvalifikoval jednání obžalovaného ad II b) jako trestný čin – přečin výroby a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku. Tato skutková podstata chrání zájem na řádném vývoji dětí, mládeže. Ovšem základní skutková podstata postihuje už samotné držení dětské pornografie, jak lze dovodit z užitého termínu přechovává. V tomto případě šlo o přechovávání fotografií uložených obžalovaným v počítači. Dětská pornografie je definována jako dílo zobrazující dítě nebo dítě jinak využívá, například zobrazení nahých dětí - chlapců, dívek, zejména pak zobrazení předstíraných nebo i provádění sexuálních styků. V této věci se jednalo o taková zobrazení. Jednalo se o zobrazení obnaženého dítěte v různých pozicích. Poškozená dítětem byla podle § 126 tr. zákoníku, když jí bylo méně než osmnáct let. Obžalovanému pak byl znám přesný věk poškozené. Mezi jednáním obžalovaného a popsáním následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Co do zavinění jde o úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm.a) tr. zákoníku. Obžalovaný si pořizoval fotografie poškozené v různých i sexuálních situacích a určeny byly k jeho sexuálnímu, z povahy věci deviantnímu ukojení. Fotografie si pořídil a měl je v počítači uloženy. Následně byly i vytištěny a jsou součástí spisu.

V bodu II c) soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst.1 tr.zákoníku. Tato skutková podstata chrání děti před sexuálním zneužíváním a tím současně zájem na jejich řádném vývoji. Dítětem je osoba mladší osmnácti let, jak už bylo opakovaně uvedeno. Pornografické dílo není definováno zcela konkrétně, protože možných variant je celá řada. Velmi obecně je charakterizováno jakožto dílo zvláště intenzivním způsobem zasahující a podněcující sexuální pud, překračující podle převažujících názorů ve společnosti uznávané hranice sexuální slušnosti, urážející neakceptovatelným způsobem cit pro sexuální slušnost a vyvolává pocit studu. Mělo by tedy způsobovat morální pohoršení osobě s běžným citěním a také podněcovat sexuální pud (viz komentář k § 191 tr. zákoníku – Trestní zákoník II, Beck, 2010). V této věci nepochybně došlo k vytvoření díla popsaného druhu. Obecné názory ve společnosti stále ještě tabuizují a neakceptují zobrazování dětí a to ani dospívajících, alespoň u převážné části společnosti. O zobrazení dětí v sexuálně vyzývacích polohách to platí ještě více. Nelze vyloučit, že u osob narušených takové zobrazení vyvolá sexuální pud a to pud deviantní, který je mimořádně nebezpečný. V této věci tomu tak nepochybně bylo, protože jinak by si obžalovaný fotografie poškozené podle svých představ nepořizoval. Není žádných pochyb o tom, že jeho produkt překročil dosti liberální hranice sexuální slušnosti, protože se jedná z nemalé části o fotografie pohlavních orgánů obnažené poškozené v různých vyzývacích pozicích, soud používá uvedené adjektivum se značným zdráháním. Obžalovaný poškozenou k výrobě pornografie najal. Najmutí je definováno jako spáchání, kdy je výroba prováděna za úplatu a to obžalovaný naplnil, protože poškozené za fotografování dával peníze, byť v řádu stokorun, protože výše podstatná není. Mezi jednáním obžalovaného a popsaným následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Co do zavinění jde o úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm.a) tr.zákoníku. Obžalovaný i jako právní laik nepochybně ví, že nelze nezletilé osoby platit za svlékání se k fotografování.

Soud konečně kvalifikoval jednání obžalovaného v bodu III) jako trestný čin znásilnění podle § 185 odst.1,2 písm.a,b) tr.zákona. Popsaná skutková podstata chrání svobodné rozhodování o sexuálním životě. K naplnění skutkové podstaty je vyžadováno použití fyzického násilí vůči poškozené osobě, ale postačuje i pohrůžka násilím. Pod znak násilí je podřazeno spáchání i tehdy je-li spáchán na osobě, kterou pachatel uvedl lstí do stav bezbrannosti podle § 119 tr.zákoníku. V této věci došlo spáchání tímto způsobem. Obžalovaný poškozenou opil a tohoto stavu využil ke spáchání. Soud dodává, že se jedná o poměrně typický způsob spáchání tohoto trestného činu. V této věci došlo k orálnímu styku, ale znásilnění lze spáchat i jiným stykem než souloží, jinak stykem mezi pohlavními orgány. Ke spáchání došlo na dítěti, tedy osobě mladší než 18 let podle § 126 tr.zákoníku. Mezi jednáním obžalovaného a popsaným následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Co do zavinění jde vždy o úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm.a) tr.zákoníku. Jinou formu zavinění vylučuje povaha trestného činu. Uvedenou formu zavinění lze dovodit i ze způsobu spáchání. Obžalovaný znal věk poškozené a nebyl si jist, zda bude ochotná k pohlavnímu styku, proto ji opil a započal vykonávat orální pohlavní styk.

pokračování:

Soud na rozdíl od obžaloby nekvalifikoval jednání obžalovaného v bodech I, II, III) jako přečin ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a, d), odst. 3 písm. b) tr.zákoníku. Podle soudu není možný souběh tohoto přečinu se sexuální motivovanými trestnými činy, resp. přečiny uvedenými shora. Primárně je nezbytné pro správnou kvalifikaci určit k čemu směřoval úmysl pachatele - obžalovaného a tím bylo sexuální ukojení v různých formách, které se měnily s postupujícím věkem poškozené a také podle nápadů obžalovaného. Rozhodně nemůže jít o svádění k nemravnému životu, když svým jednáním způsobil traumatizující poškození psychiky poškozené, možná i nevratné, což se týká zločinů pohlavního zneužití a znásilnění. V případě pohlavního zneužívání i znásilnění se na poškozené různým způsobem sexuálně ukojil, jak je shora vyloženo. V žádném případě zde není dán prvek svádění, které je definováno zpravidla jako verbální výzva, může být i skutkem, přičemž není vyloučena ani pasivní forma. Mezi typické způsoby spáchání patří i nalévání alkoholu a pouštění pornografických filmů, ukazování fotografií, atd., nikoli jejich produkce, což se týká trestných činů ad II). K nalévání alkoholu ad III), kdy takto dosáhl obžalovaný bezbrannosti poškozené je dosti typický způsob spáchání tohoto trestného činu, ale praxe nezná ani při spáchání mezi příbuznými, že by se použila shora uvedená kvalifikace, jinak řečeno, že by v úvahu přicházel jednočinný souběh s uvedeným přečinem.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud zhodnotil ve prospěch obžalovaného částečné doznání, i když v hlavním líčení výpověď změnil. Přitěžujících okolností je několik. Zejména soud zhodnotil jako přitěžující okolností spáchání více trestných činů a to i zločinů. Dále mu přitěžuje páčání po delší dobu. Obžalovaný zcela zjevně považoval a považuje svoji nevlastní dceru za prostředek ke svému sexuálnímu ukojení, byť primitivnímu. Jeho sexualita taková je, jak prokázal i znalecký posudek. Typické pro osobnosti jako je obžalovaný, tj. jednodušší a emocionálně méně rozvinuté, je spáchání znásilnění jako ad III). Ženu opijí, protože jinak nejsou schopni u dospělé ženy příliš uspět. Na trestnou činnost nemá žádný náhled a považuje ji za zčásti přijatelné jednání. Podle znaleckého posudku byl ke spáchání motivován tím, že poškozená není jeho dcera. Dále ze závěrů posudku vyplývá, že obžalovaný netrpí duševní chorobou nebo poruchou, sexuální deviací. Je schopen chápat smysl trestního řízení a účastnit se jej. Není závislý na alkoholu nebo jiných látkách a případné požití alkoholu v době spáchání způsobilo jen odbrzdění kontrolních mechanismů. Rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány. Rovněž tak je schopen účasti na trestním řízení a chápat jeho smysl. Podle soudu je za daného stavu třeba primárně sledovat ukládaným trestem ochranu společnosti před další trestnou činností obžalovaného a zároveň mu v páčání zabránit v souladu s ust. §§ 38 odst.1 a 39 odst.1 tr.zákoníku. Tyto předpoklady může naplnit pouze a jenom trest spojený s přímým výkonem uložený jako nepodmíněný trest odnětí svobody. Uložen mu byl trest na dolní hranici trestní sazby podle § 185 odst.2 tr.zákoníku, tedy v trvání jednoho roku odnětí svobody. Podle soudu uložený trest druhem i délkou odpovídá vysoce narušené osobnosti obžalovaného a také vysoké společenské škodlivosti spáchaných zločinů. Pro výkon uloženého trestu byl podle § 56 odst.2

písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, protože dosud nebyl ve výkonu trestu a jde o trest kratší než tři roky odnětí svobody.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený může napadat výrok o náhradě škody, pokud se řádně připojil se svým nárokem.

V Liberci dne 22.11.2012

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Hujerová

Mgr. Richard Skýba, v.r.
předseda senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.05.2013 a vykonatelnosti dne 22.05.2013 a je vykonatelné. Připojení doložky provedla Hana Schafhauserová dne 10.07.2020.

